

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Avio Lucos SRL

Strona pozwana: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) i ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że minimalne działania na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o których mowa w tych przepisach, powinny być prowadzone przez rolnika z wykorzystaniem zwierząt, które sam posiada.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „rolnika aktywnego zawodowo” w rozumieniu tego drugiego przepisu obejmuje osobę prawną, która zawarła umowę użytkowania dotyczącą użytków zielonych należących do gminy i wypasa na nich zwierzęta użyczone jej nieodpłatnie przez osoby fizyczne będące ich właścicielami, o ile osoba taka prowadzi na tych użytkach zielonych „działania minimalne” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) tego rozporządzenia.
- 3) Artykuł 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której wnioskujący o przyznanie wsparcia finansowego w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej przedłożył na poparcie swojego wniosku umowę użytkowania dotyczącą użytków zielonych i umowy użyczenia nieodpłatnie zwierząt przeznaczonych do wypasu na tych użytkach, może być objęta pojęciem „sztucznie stworzonych warunków” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli z jednej strony z ogółu obiektywnych okoliczności wynika, że pomimo formalnego poszanowania warunków przewidzianych we właściwym uregulowaniu cel realizowany przez to uregulowanie nie został osiągnięty, a z drugiej strony wykazano wolę uzyskania korzyści wynikającej z uregulowania Unii poprzez sztuczne stworzenie warunków wymaganych dla jej uzyskania.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches Finanzgericht – Niemcy) – I GmbH/Finanzamt H

(Sprawa C-228/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. b) – Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie ogólnym – Zwolnienie opieki szpitalnej i medycznej – Szpital prywatny – Odpowiednio uznana placówka – Porównywalne warunki socjalne]

(2022/C 213/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Niedersächsisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I GmbH

Strona przeciwna: Finanzamt H

Sentencja

- 1) Artykuł 132 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidując, iż świadczenia opieki zdrowotnej udzielane przez szpital prywatny są zwolnione z podatku od wartości dodanej, jeżeli szpital ten jest dopuszczony zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi powszechnego systemu ubezpieczenia zdrowotnego w następstwie ujęcia go w planie szpitali kraju związkowego lub zawarcia umów o świadczenie opieki zdrowotnej z ustawowymi instytucjami ubezpieczeń zdrowotnych lub z instytucjami je zastępującymi, prowadzą do tego, że porównywalne szpitale prywatne, świadczące podobne usługi na warunkach socjalnych porównywalnych do warunków stosowanych w odniesieniu do instytucji prawa publicznego, są traktowane odmiennie w odniesieniu do zwolnienia przewidzianego w tym przepisie.
- 2) Artykuł 132 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy usługi opieki zdrowotnej zapewniane przez szpital prywatny są świadczone na warunkach socjalnych porównywalnych do warunków stosowanych w odniesieniu do instytucji prawa publicznego, właściwe władze państwa członkowskiego mogą wziąć pod uwagę, jeżeli zamierzają one osiągnąć cel polegający na obniżeniu kosztów opieki zdrowotnej i ułatwieniu jednostkom dostępu do opieki dobrej jakości, warunki regulacyjne mające zastosowanie do świadczeń udzielanych przez szpitale publicznoprawne, jak również wskaźniki wydajności tego szpitala prywatnego w zakresie personelu, pomieszczeń i wyposażenia, a także efektywności ekonomicznej zarządzania nim, o ile wskaźniki te mają zastosowanie również do szpitali publicznoprawnych. Można również wziąć pod uwagę sposoby obliczania stawek dziennych oraz pokrycie kosztów, w ramach systemu zabezpieczenia społecznego lub na podstawie umów zawartych z władzami publicznymi, usług świadczonych przez ów szpital prywatny, tak aby koszt ponoszony przez pacjenta był podobny do kosztu ponoszonego za podobne usługi przez pacjenta w szpitalu publicznoprawnym.

(¹) Dz.U. C 271 z 17.08.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna – Włochy) – PG/Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-236/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzule 2 i 4 – Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Sędziowie pokoju i sędziowie sądów powszechnych – Klauzula 5 – Przepisy zmierzające do karania za korzystanie z umów o pracę na czas określony w sposób stanowiący nadużycie – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Coroczny płatny urlop]

(2022/C 213/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PG

Strona pozwana: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Przy udziale: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), TR, PV, Associazione Nazionale Giudici di Pace – ANGDP, RF, GA, GOT Non Possiamo Più Tacere, Unione Nazionale Italiana Magistrati Onorari – UNIMO